

G n y Aktürk

- Ő irler -

Yayın Tarihi:

23.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Ő irlerin tüm yayın hakları Ő irin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Ő irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Ő irin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐ inin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, Ő irin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐ tır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Ő ir içerikleri ile ilgili anlaŐ mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Ő ekilde sorumlu ve taraf değildir.

Günay Aktürk

"1984 yılında bahadın'da doğdu. ilkokul, ortaokul ve liseyi orada tamamladı. uzun yıllar ailesiyle birlikte işlettikleri tavuk çiftliği 2001 kriziyle batınca ankara dikmen'e yerleştiler. ortaokul sıralarından beri şiir yazmaktadır. askerlik çağına kadar yazdığı şiirler nazım birimi olup alevi felsefesi üzerinedir. 2007 yılında malatya'da askerlik yaptığı dönem, serbest nazım ile toplumsal şiirlerin miladıdır. yine aynı dönemde "işkence" adlı bir şiiri nedeniyle bir hafta süresince askeri cezaevine kapatıldı. kasım 2004'te ilk şiir kitabı "umudun çocuğu" nu kurgu kültür yayınlarından çıkarttı. bu kitabını da öldürülen bütün çocuklar adına berkin elvan'a adadı. insanoğlunun kaybettiği benliğine tekrar sanat ile ulaşabileceğini savunarak cesur ve keskin bir kalem yaratmaya çalışıyor.

Ağlar mı sandın

Bana kabir arama be can dostum
Kefenim toprağa bağlar mı sandın
Dinimle bağımı çok oldu kestim
Kabrimin azabı dağlar mı sandın

Çürümüş dünyanın bağı tarumar
Dört kıtada sefalet var acı var
Âlemden âleme fani göçü var
Âlemin sahibi sağlar mı sandın

Enel Hak ilminde Mansur olalı
Gözümde perdeler sırrı görelî
Hak sırnın menzilinde duralı
İki âlem gönlüm eyler mi sandın

Âleme aşk ile keramet yağar
Günay'ım görmezsin kör isen eğer
Boş imiş güzele verdiğim değer
Tenhaya çekilip ağlar mı sandın

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Anarşist Çanta

Bir çantası olmalı inanın hali hazırda.
Kitaplarına bir barınak, kalemine saklanacak bir delik...
Her gözünden yasaklı bir şiir,
İsyanı fısıldamalı halkıma.
Ve ölüm fetvasını vermeden tanrıları yaratanlar,
Vurduğu gibi dünyasını sırtına,
Kaçabilmeli uzaklara.

Günay Aktürk

Asın Beni

Asın beni meydanlık bir yerde.
Çarşı ortasında mesela.
İbreti alem için olsun, din adına,
insanlık namına!
Din adına vaazlar verilsin,
birbiri ardına gelsin fetvalar.

Keskin bir satır getirsin cellat,
birde Kur-an.
El bassın kitaba.
Döksün orta yere kanını bir kafirin
ve satsın kararmış benliğini,
yedi hurili bir cennet uğruna.

Tanrılardan ateşi çalan bir yobaz olmalı.
Tutuşturup attığı için cehalet meşalesini
aydınlığın üzerine,
yanar durur karanlık alevlerde
ateşe semah dönen canlar...

Yandık!
Asıldık!
Basıldık mabetlerimizde.

Ne bahar ne mevsim dinledi cellat.
Kasdedilen bilgelik bu değildi oysa,
Biz, yaradanı sevmiş olamayız yobazdan ötürü!
Biz, yaradanı da eli kanlı bilmezdik
Yaradanı da menfaatiyle gizlemediyse yaradılan!

Asın beni biraz da bu yüzden.
Kurşuna dizeceğim yoksa cehaleti.
Hak için halkı yakanları,
mürekkebinde boğacağım kalemimin.
Asın beni biran önce!
Asın!
Asın yoksa kararacak ak nasırı ellerimin!

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Bana hafız hoca derler

Bana hafız hoca derler,
İmamlığı bilmezem ben,
Ne söylesem tamam derler;
Ne dediğim bilmezem ben.

Ben kendime evvelinde,
Demedim ki hoca diye,
Çıkarttılar beni göğ'e;
Bir namaz'ın bilmezem ben.

Çekilmiyor bunun forsu,
Ne söylesem çıkar tersi,
Şöyle dursun hatim dersi;
Bir ayetin bilmezem ben.

Bura hakkın evi derler,
Hak katında görünmezler,
Gece gündüz zikrederler;
Bir duasın bilmezem ben.

Sefil Günay hak'tan geldim,
Hakkın yanı benim yerim,
İşte budur asıl yolum;
Başka bir yol bilmezem ben.

Günay Aktürk

Ben Yaşarken

Neden mi yazıyorum böyle alelacele?
Ölümden sonrası için biraz da.
Hani işer ya bir hayvan
bir ağacına ormanın,
ben buradayım, diye,
ben de öyle işiyorum işte
gölgesine hayatın.

Ben de yaşadım bir zamanlar,
ben de çektim acıyı,
ben de yandım körü körüne pek çok kez.
Binlerce kez doğdum doğumuyla bir bebeğin
ve ben de sevdim binlerce yıllık insanlığı.

Ben yaşarken de hakimdi dünyaya yoksulluk,
acı çekiyordu insan ırkı ben yaşarken:
göz göre göre gözü dönmüş yobazlar,
ben yaşarken de insan yakıyorlardı.
Ve hiç doğmamış olmayı dilediğim bir gün,
gözlerine perde inmişti insanlığın.

Günay Aktürk

Berkin Elvana

Umudun ocuęu

Ruhumun derinlerine azılı cümleler birikmekte yine.
Düzen düşmanı bir şiire sarmakta gökyüzü.
Hep bu kancık hava, hep bu kanı bozuk havalar yüzünden.
Kış bitti ama hala kırmızı karlar yağmakta yurduma...
Berkinim!
Kara gözlü çocuęum!
Çevap ver ey umudun fidanı!
Ölü mü sanarsın yoksa şu küçük bedenini?
Üç mevsimdir kulaklarımda soluk alışın.
Üzölme sakın oralarda.
Biz burada nefessiz kalmış değiliz.
Öfkedir bizi de ayakta tutan.
Dokuz aylık uykudan uyandın kardeşim
ve bu da ikinci doğumun sayılır senin.
Gün be gün başaklaşmakta buğday
ve başaklaştıkça Berkin'leşmekte ekmek!
Yürüyün yoldaşlar yürüyün!
Gün cemrenin günü değildir artık.,
Çorak toprağıımıza düşen kavgadır gayrı.

Günay Aktürk

Bir Tatar Kızına Hasretlik-Heyhat

Ey gozleri ucurum boylarından bakan guzellik,
sana sirti kamcili bir yaban kopegi gibi baglandim.
Kizagimda gavur olusu bir sevda
Ne elimde bir adres
ne alicisindan bir haber.
Tasirim tasirim bitmez yolculuk
kara kisin kara vadilerinde heyhaaat,
Kimseler sahiplenmez yukumu!

Günay Aktürk

Bize Yasak

I

Bize özgürlük yasak, bize gülmek,
bize güneşe sırtımızı vermek!
Gezip görmek yasak bize!
Yeryüzünde tel örgüler, gökyüzünde barut kokusu!
Haykırsam hapis, sussam kölelik!
Cayır cayır yanmakta kardeşlik.
Karanlıkta kömürden de kara; ateşin rengi.

Bize düşünmek yasak, bize düşlemek,
bize düş içinde düş görmek.
Yazıp çizmek yasak bize!
Bir tarafta kahpe pusu bir tarafta cellâtlar.
Şöylesem cereyan yazsam tenesir!
Üçer beşer asılmakta insanlık!
Yeraltında kuşlardan da özgür; ölümler şehri.

Gör ki tüm cihana musallat bunca kahpe kıyımlar.
Her yürek aynı hisle taşıyorken acıyı
Her vahşetin bir vatani var değil.
Bu dünyaya zulüm yayan zalim
kendi zulmüne kurban gitmeli mutlak.

II

Oysa sen, aman, diyorsun, aman!
Kendi bencilliğinde bin yaşasın her insan.
Zulme duyarsız zalime kör,
her vahşette biraz daha kayıtsız!
Ölüm yok mu her yaşamın sonunda...

Kaldır kafanı bir bak;
kimleri sokmakta şimdi sana dokunmayan yılanlar?
Neden kaçarsın var gücünle gerçeklerden neden?
Sen görmeden de yaşanmayacak mı acılar
ve sen görmedikçe daha bir azmayacak mı zulüm?

Seni de bulacaklar bir gün mutlaka,
sana da gelecek sıra.
Şenin yurdunu yuvanı gösterecekler;
İste diyecekler, iste bak!
Caninin canında duyacaksın acıyı.
ve onlar gibi görmeye başladığın gün;
birde bakacaksın çocuklar aç,
Karda donmuş bebek cesetleri.

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Cam kırıkları

Sevgilim!
Ellerim kaniyor,
yuregim kesik kesik.
Ben, hicbir zaman goremedim,
yaralarinin uzerindeki cam kırıklarını!
Ne zaman dokunmaya kalksam
bas kaldiran bir yürek sancisi!
Sende
ve bende...

Günay Aktürk

Cehennem İni

Elestü' den beri ben bu dünyada
Beşiğimde öbek öbek kan gördüm
Ninnilerden uzak pis bir deryada
Nice ezan sesi nice çan gördüm

Ne bitmez gaflettir uyu da uyu
Bin dört yüz yıl oldu aynıdır huyu
Ehlibeyt katili yezidin soyu
Harici neslini çok tutan gördüm

Cehennem meyini bal sanan gafil
Cennet hurisinden bol sanan gafil
İman köprüsünü yol sanan gafil
Akıl kıtlığında çok batan gördüm

Şirk derler adına sırrı derinde
Aslı haktır, hak arıyor dininde
Haktan uzak bir cehennem ininde
İmanlı abdestli çok şeytan gördüm

Tenhada iblisin koluna girip
Yoksula bilgece vaazlar verip
Her hayırda türlü çıkar gozetip
Köşkte saraylarda çok yatan gördüm

Nerde bir kitaptan dem vuran varsa
Orda hinlik doğar hissesi karsa
Madem ki diyorsun gösteriş sanma
Hakkı ayet ayet çok satan gördüm

Kendince emralan çağı çürüttü
Hak atını zahiride yürüttü
Günay'ım kendin bil bilgelik yitti
Gerçeğe dilinden çok katan gördüm

Günay Aktürk

Çocuk Masalları

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde
çok eski zamanlarda...
Neyse iste biliyorsun gerisini.
Masallar, kahramanını mutlu etmek için
yazılır.
Gerçek hayatta gerçekler vardır yalnız,
herkes kendi yoluna gider.
Demem o ki çocuk
siktir git başımdan...

Günay Aktürk

Deli dervif

Ayağımda arık elimde asa,
Gezerim âlemi günler içinde.
Silinmiş gönlümden dert ile tasa;
Muhabbet eylerim canlar içinde.

Ne faniler gördüm ölüden farksız,
Ne ölüler gördüm diriden farksız,
Ne garipler gördüm ocaksız yurtsuz;
Birde padişahı hanlar içinde.

Yiyecek ekmeğe muhta bir kulun,
Kaybetmiş çaresiz şasırmış yolun,
Nicedir aç gezer ayağı yalın;
Dilinde duası kanlar içinde.

Günay'ım devranı seyre dalmışım,
Kendimi âlemden uzak bulmuşum,
Çok can'ı gurbette naar görmüşüm;
Şasırmış yolunu dinler içinde.

Günay Aktürk

Deli saçması

Deli saçması bu aşk, bu umut, bu inanış!
Bunca kaygı, bunca sanrı, bunca tasa, bu yaşam,
bu kıç kırık akşam...
Deli saçması aşkın altında yatan arzu,
heves, cinsellik...
Zevklerimiz deli saçması.
Deli saçması peşinden koştuğumuz
erkekliğimiz, kadınlığımız...
Çürümüş et parçasına giden kudürmuşluklar
deli saçması...
Tüm deli saçmalıkları inançlarımızdan!
İnançlar deli saçması...

Günay Aktürk

Devlet

Yoksul insanlar yaşırdı bir zamanlar:
Karanlık
bir ülkenin, sefiller kentinde.
Devlet baba bakmıyordu evlatlarına.
Sömürgeciliğin adını vergi koymuşlardı.
Kim dirense eşkıya ya çıktı adı.
Hani kadın erkek eşitliği diyorlar ya,
onu bile başaramayan
aciz bir ülke meydana geldi.

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Direndim

Güçlü olmayı isteyen ben değildim.
Aksine, rüzgâr çok sert esiyordu,
Direndim.

Ben inancı rehber eyler idim kendime.
Temizlik imandandır dedim yol sürdürdüm,
Kirlendim

Ben küfretmek nedir hiç mi hiç bilmezdim.
Baktım güzel sözle yola gelmiyor deyyus,
Dillendim.

Benim aklım uykuda bile yanı başımdaydı.
Baktım ki akli başındalık koca bir külfet,
Dellendim.

Ben başkaldırmak nedir bilir değildim.
Baktım ki başkaldırmasan da kesiyorlar başını,
Bilendim.

Ben zulme direnmek nedir hiç mi hiç bilmezdim.
Baktım kahpe bir zulümle yaşıyor halkım,
Direndim

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Dostluk Aşkı

Yüreğine çarpan feryat, sözlerine ekilir
Gözlerinden akan hüznün dertlerime dökülür
Ayrılığın geçit vermez puslu hasret sisleri
Hayalime çöreklenen özlemlere takılır

Ben dostuma serim verdim dostum benden ırakta
Kaç zamandır haber gelmez her bir hücrem merakta
Bir hayat ki düğüm düğüm boğazıma dolandı
Bir gözüme yaşam dolar diğer gözüm turabta

Asi özlem fırtınası, üşüştü her geceme
Kalkan ettim şu gözleri her gecemde acıma
Damarımda dolaşan kan, onunkine uymazmış
Bunca özlem yetmez midir öz bildiğim bacıma

Dostluk aşkı bin perdeli, kör gözlerden sakınır
Bazı kral koltuğundan, bazı çuldan bakınır!
Çahil olan kor ateşin zerresiyle tanışsa
Ömür boyu feryat figan dertlerinden yakınır

Ben yanarken kor ateşte sızılıyor közlerim
Yokluğunun sancısını canözümde gizlerim
Camilerden ezan sesi yükselirken beş vakit
Secde eder kabe diye sana dolar gözlerim

Gözlerinin denizine ay düşürmüş yıldızlar,
Ah ettikçe yanağına sandal çeker damlalar,
Gözlerinin sularında ben bir batık gemiyim,
Benim kadar derinlere inen mi var bulalar.

Sen bir kor ateş, beslenir alem aydınlığından,
Pervaneler sende yanar, haz alır varlığından,
Böylesine karanlığa bürünmezdi kainat:
Karanın da kör karası, hep senin yokluğundan.

Gözlerinin namlusuna mesafeler sürülmüş
Menzil menzil bir maziden boş bakışlar örülmüş
Yola çıksa dertli mecnun bulacak değil seni:
Sana doğru giden yollar Kaf dağında görülmüş.

Gunay Akturk

Günay Aktürk

Düşünemeyenler

Katlim için idam fermanı hazırlamış yobazlar.
Fetvalar verilmiş, sömürülmüş duyguların tam odağına.
Halkımda bir nefret bir nefret...
Kendi başımıza düşünemeyecek kadar bitirilmişiz.

Ve sırf bu yüzden;
Kan uykularıma bir davettir asılsız ölüm korkuları.
Her gece bir zindan da kurulur yağlı urganım.
Bazen de halkın ortasında bir linç girişimi.
Bir ölüm düşlerim ya, bu kadar mı kalles olmalı?

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

En büyük güç yalnızlık

Kat firari özlemlere sevdanı.
Kat ki, yıkılması güç olsun.
Bil ki güç,
yalnızlıkla gelir ancak.
Eksik taraflarını bil,
zaaflarını kontrol et.
Unutma:
Toprağın bir zaafı,
koskoca bir yanardağını yarattı
ve gönlünde isyan köptü kopacak...

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Erenler

Kapılmış giderken aşkın seline,
Bu aşka bir çare bulun erenler,
Karganın konduğu gonca gülüne;
Seher vakti selam salın erenler.

Bir aşkın yarası tutar mı dikiş,
Bakıp da aldanma bahane gülüş,
Bir garibe sevgi dolu bir bakış;
Gönülden gönül e yoldur erenler.

İster vurun beni ister öldürün,
Ben gülmedim ister eli güldürün,
Bu dünya katından beni indirin;
Cihana şevkim yok bilin erenler.

Günayım bir zaman ah ettim güle,
Sevabımı günahımı hak bile.
Kible diye döndürdüler Kâbe ye;
Asıl kible insan imiş erenler.

Günay Aktürk

Eyup yarası

Eyup için dökülen göz yaş ile
İkrar verdim seni sende bir gördüm
Bir idim bin oldum sonsuz aşk ile
O zaman canları serde bir gördüm

Özümde gördüğüm kin'i aşarak
Dost elinden badeleri içerek
Dört kapıda kırk makamı geçerek
Tanrıyı semada,yerde bir gördüm

Ben idim dervişi ben bu asır'ın
Erenler katında olmaz kusurun
Hakikat yolunda şah'ı kulunun
Özünde yanarken kor'da bir gördüm

Geçtim sabır ile nefis dar'ını
Sevdim yarattığı tanrı kulunu
GÜNAY'ım öğrendi hakkın yolunu
Eyup yarasını günde bir gördüm

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Glden Ne Gelir

Duydum gönül duydum ahu zararını
Yar diye inleme elden ne gelir
Azgın bir alevde gördüm sırrını
Gnl gebedir dilden ne gelir

Gönül bir tarlaya gam da ekenden
Mahsulm rd bitim erkenden
Ahım ne kederden ne de dikenden
Kargalara aan glden ne gelir

Dş ki ak dururken karaya siner
İssızın baykuşu ıssıza tner
Tez elden harlanan tez elden sner
Kr nefsin yaktığı külden ne gelir

Eylemem Günay'ım inan eylemem
Yanan canı kem söz ile eylemem
Gh şr gh yanar söylemem
Gönül sana esmez yelden ne gelir

Günay Aktürk

Hani Gitmelisindirya Artık...

Hani kendini ait hissemezsin
bir an hiçbir yere.
Karlar eriyiverir hani göz açıp
kapayınca dek.
Hani kar kalkar da yol görünür...

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Hay Aksi Şeytan

Vakitlerden bir sabahtı
yeni uyanmış olmalıydı.
Sesi titriyordu az biraz.
Ah benim bir gıcımık kadını!m!
Seninle, dedi, konuşmalıyız mutlaka.
Ne sorgu ne sual,
ne merak ne bir heyecan,
hayhay efendimiz dedim.
Mutlu bir havadisi olmalıydı.

Azdan az çoktan çok,
bir iki gün geçti aradan
aradı hiç beklenmedik
geç bir saatinde gecenin.
Sesinin telleri gülüyordu adeta.
Seninle, dedi, acilen hemde...
hay aksi şeytan!

Dur, dedim, dur hele efendimiz,
soluklan hele sen,
dinle bir yol sustuklarımı!
Sustu, kulak kesti pür dikkat!
Seviyorum seni, dedim,
Seviyorum efendimiz!
Ne gündüz ne gece,
molası yook, kederi çok
aahh o dudakların, o dudakların,
diş izlerini gizler dudakların...

Sustu
kesildi sesinin ardı.
Usluca kapattı telefonu.
Huzurluydum, yaslandım ardıma,
yerindeydi şimdi kafamın taşı!
Avanak bir gülümseme aldı vurdu...
Ürperdim!

Hey gidi efendimiz hey!
Hey gidi bir gıcımık kadını!m!
Rüzgar misali yelkene vurmak yüreği,
kapılmak dalgalara, köpürmek sevda kasırgalarında...
Hoştur bilirim, hoştur gürül gürül sevdalanmak...
Yalnız, hiç de hoş değildir,
bir ulu denize sevdalandım, diyecek olmak,
diyecek olmak, senden vurgun yemiş bir denizciye...

Günay Aktürk

Her Yer Taksim Her Yer Direniş

1

Kapıda karnı yüklü aydınlık bir direniş var çocuk.
Çıkabilirsin artık dışarı.
Yıkıldı korkunun karanlık surları bugün.
Daha bir umutla bakmak mümkün dünyaya.
Sana kardeş geliyor üç vakte kadar evladım;
dışarıda uğuldayan bu kitlesel çılgılık;
Zorlu kavgamızın sancısından doğmakta.

2

Bizler bir dönem sessiz,
bir dönem uykudayken;
sesine uyanmışız hain bir ormancının.
Kaldırılmış baltasını Taksim'den yana,
ha bire vuruyor haydut kan ter içinde!
Dur ulan, demişiz, dur bre densiz!
Yeter baltaladığın inancımızı bedelsiz.
Din demiyle kelimeden eden böyle dinsiz olur mu?

3

Uyandık hep birlikte uykudan.
Uyandık ve baktık ufuktan öte çizgiye.
Of of ki ne of bre mazlum kardeşlik!
Ne bir tek çizgisi kalmış ufkun,
ne hududunda bir asker,
ne denizinde bir liman...
Sade bir bayrak dalgalanır göklerde,
Kızıl kez kızıl renginde ve yalnız...

4

Lakin şüphe götüren bir iş var bu işte.
Onderleri yasakta memleketin nicedir.
Dirisinden it gibi korkan şeytan güruhu,
Güneşe giden candan bile kistirmakta kuyruğunu.
Velhasıl kirli zihin hesaplarıyla
"Dur" diyene polis, "yeter" diyene hapis!
Ülkemi yakıp yıkan diktatördür bir faşist.
Olmaz oyle iş deme,
olan iş tam da bu iş!

5

Polisi destan yazmış yurdumun evladım.
Öyle tatbikat yapar gibi değil hani,
Bir bir gözlerini çıkartmışlar halkimin.
Cop dediğin tarih olmuş eskimiş,
sahiden vuruyorlar yahu!
Şimdiden altı can toprak altında esir.

Anlıyor musun beni?
Canını kurtaran canından bezer olmuş.

6

Kaldır kafanı seyreyle çocuk.
Medyası kör şimdilerde,
medyası sağır ve dilsiz.
İhanet üzerine ihanet basıyor gazeteler.
Bir gecede bin beş yüz gözaltı haberleri,
Ekranlarda rezil penguin belgeselleri...
Uyuyan uykusuna doymuyor bu memlekette...

7

Şimdi iyi bak çevrene çocuk.
İyice uyanmış mıyız dersin?
İyice gelmiş miyiz kendimize?
Öyle olmalı bunca zulümden sonra evladım!
Kara zihniyetli kimyasal bir hükümet bu meret!
Buna ragmen durmak yok.
Onlar yuruyedursun zulüm yolunda pervasız;
polis barikatlarında çapulcu(!) insan seli;
ve sokaklar tencere tavaya teslim!
Onurlu bir kavganın sembolüdür gayrı;
şimdi her yer Taksim her yer direniş.

Günay Aktürk

Hořçakal

Sanki aynı havayı soluyoruz, neredesin ki?
Hiç duymadığım sesini işitir gibiyim.

Her an yanı başımdaydın değil mi,
her an yanımda bir yerlerde?
ve hayalindi değil mi o gördüğüm gözler?

Meğer günlerdir sayıklayarak yalnızlığa uyanırmışım kan ter içinde.
Yokluğunun acısından kaçıp, sana sığınmakmış tek amaç!
Ama nerden bilebilirdim ki, bülbül gülü hiç göremezmiş gün doğumunda...

Nasıl bir sancıydın beynimin içinde anlayamadım.
Bir hastalık olsan biterdin elbette, elbette bitecektin.
Ama tesiri büyük olurmuş ilk sancıların.

Seni mutlu görmeyi umuyorum yarınlarda.
Ama tekrar karşılaşmayı değil.
Eğer ki tekrar karşılaşmalar umulsaydı hayattan,
ne gereği vardı böyle vaktinden önce gitmelerin?

Günay Aktürk

İssız

Sesleriniz geliyor uzaklardan.
Siz bu dünyanın yerlileri,
hem barbarım ben hem ilk insan.
Ruhumun kirli denizinde
yaşlı ve mendebur insan kalıntıları.
Nasıl olunuyorsa bir başına ve yalnız
işte öyle.
Dağılan ben toparlayan ben!

Köreldikçe köreliyor tüm arayışlar.
İşte bu her gün biraz daha hızlanıyor.
Yangında ateşe hasret, susuzlukta çöle!
Artık neyi aradığımı bile hatırlamıyorum.
Suya acıkır gibi her işim ters.
Yanımda yönümde yaşam yok.
Her çıkış kendime bir yolculuk!
Bakan ben görünen ben!

Dolaştım yirmi yedi yıllık bir yaşamı yalnız.
Bulup bulup yitirdim umudu.
Çıktım insan keşfine yettiğinde aklım,
vardığım her yer bir deniz kenarı!
O kadar ıssız ki dünya,
kaçan ben kovalayan ben.

Günay Aktürk

İşkence

Uykusuzum:

Tutup kapattılar beni bu zindana.

Yüregimin dört bir kösesinde birer kelepçe

ve gücümün son deminde üç gecenin yorgunluğu...

Bin türlüünü gördüm bir gecede acının.

Bilmem kaçınıc işkence de kaçınıc ayılmalarla tükürdüm

karanlık suratlara. Daha da sinirlendiler daha da

arttı acılarım.

Bir gecede benim gibi binlercesi.

İçerde binlerce düşünce suçlusu,

dışarıda faili meçhul bir cinayet...

Ülkemde menfaat kurbanı bir adalet!

Devlet suskun ve ardında hayalet

devlerin ayak sesleri.

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Kafir

Hacca gider hacı olur
Namaz kılar kuran okur
Din adına cellât olur
Müslüman'ım diyen kâfir

Güya hayrı şerri görür
Şeytan şirretinde erir
Katlimize fetva verir
Müslüman'ım diyen kâfir

Şeytan ile yola düşer
Sonra dönüp taşa tutar
Haram lokmasını yutar
Müslüman'ım diyen kâfir

Kadına da vermez değer
Çağdaşlık bu imiş meğer
Kara çarşafı boğar
Müslüman'ım diyen kâfir

Gel Günay'ım bu adama
Bedduayla sövüp sayma
Elbet düşer doğru yola
Müslüman'ım diyen kâfir

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Kahretsin Ulan

Yani bu rüzgâr dınecek bir gün öyle mi?
İşitemeyecek mi uğultuları bu kulaklar?
Bir de zerrelere ayrılacak bedenim öyle mi?
Kahretsin ulan! Şimdi zamanı mıydı gitmenin?

Yani kapanacak artık o eski defterler,
Dostun kazığı, düşmanın öfkesi?
Bunca paylaşılan, onca yarım kalan düş...
Çöpe mi atılacak bunca selam sabah?
Kahretsin ulan! Şimdi zamanı mıydı gitmenin?

Yani yok olacak tüm bu sahip olduklarım?
Kulaklarımdaki çınlama, ayağımdaki nasır,
yüreğimdeki ağrı ve gözlerimdeki umut...
İmkânsız düşlerim, parlayan öfkelerim...
Kahretsin ulan! Şimdi zamanı mıydı gitmenin?

Siz de geleceksiniz ardımdan üzölmeyin!
Bunca tanıdık, eş, dost arkadaşlarım...
Yaşam sizleri de temizleyecek doğadan.
Kimseler kalmayacak yaşadığımızı bilen!
Kahretsin ulan! Şimdi zamanı mıydı gitmenin?

Yeni ölkeler mi kurulacak benden sonra?
Yeni sınırlarda kahpe mayınlar mı patlayacak?
Kıyacak mı gene yoksul halkıma devlet?
Kahretsin ulan! Şimdi zamanı mıydı gitmenin?

Benden sonra da boğazlanacak mı insanlar?
Açlık ve sefalet, din ve milliyetçilik
ve onları kahpece doğuracak olanlar...
Tükenmişliğin bir çığılığı değil tüm bunlar.
Çünkü mutlaktır gelecek olanın da gölgesi!
Gene "döner dönsün" diyecek yeni Pir Sultanlar!

Günay Aktürk

Kar altında bir şair

Bütün kent,
yorgun bir günün mükafatıyla
derin uykusunda gömülü.
Uzaklarda evler, kaldırım boyu uzanan sokak lambaları.
Yarına ertelenmiş yapılacak işler.
Hep yarınlara ertelenmiş seni seviyorum çığlıkları.
Sadece, rüyalarında aşk yaşar utangaç şairler!
Ve hep de bu anlamlı gece de düşerler sonsuzluğun peşine...

Geceleri sessiz bir düştür hayal,
yıldızların da tepesinde parlayan...
O an öyle kolaydır ki zoru başarmak;
ağlayan bir çocuğun göz yaşını silmek,
sevgiliye, yarınlara inat sımsıkı sarılmak!
Bir adım atsan, aşabilirsin karlı dağları.

Fakat birileri mutsuz bu gece de
birileri umutsuz!
Aç yatmış, açlığını bastırmak için
erkenden yatağa giren yoksullar.
Horlamakta saf duygular gecenin karanlığına.

En az onlar kadar yoksulum bende;
Onlar kadar aç, onlar kadar sevdalı yüreğim.
Ve bütün evreni aydınlatmaya yeter hayalimde ki yarınlar.
Kırsalar da kalemimizi bir gece yarısı darağacında,
hala keskindir bakışlarım, kana susamış celladın önünde.

İşte böyle bir gece de kar altında bir mevsim ağlıyor.
Hem de bembeyaz cennetinde yurdumun.
Mahalle de bir cenaze!
Herkesin yüzünde çaresiz bir kader çizgisi!
Bu kaçınıcı ağıt, bu kaçınıcı elveda?
Hoşça kal bile diyemeden,
şahit olduğu kaçınıcı ayrılık sahneleri?

Kar taneleri düşüyor sıcak bedenlere.
Ağır adımlarla kafaları eğik yürüyorlar.
Film şeridi gibi akıp gidiyor hayat bir mezarlıkta.
Kar altında bir şair, verilirken toprağa.

Günay Aktürk

Korkuyorsun

Güneşin doğuşuyla başlıyor hayat.
Binlerce insan gelip geçiyor çevrenden.
Hayat hep akıp gidiyor durma yürü,
ben varım arkanda, diyorum:
Sende ondan korkuyorsun...

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Mutluluk hala sende küçük

Mutluluk hala sende küçük!
Yaktığın ateş, gittiğin gün ki kadar yakıcı!
Dokunamadığım hayalim sen.
Hayalinde bile acı çektirmeyi başarabilen..

Mutluluk hala sende küçük!
Varlığın bir ihtiyaç çünkü seni sevene!
Bir fotoğrafın içinde,
acılarımı doğuruyorsun sürekli.
Türlü türlü şiirler doğuyor acınla birlikte.
Ve o kadar çok şiir var ki acılarınınla yaşıt...

Aynı kader sürekli tekrarlıyor kendini:
Önce acının geldiğini görüyorsun pencereden,
Sonra, umut var gücüyle çalıyor kapılarını.

Her doğan güneş, seni görebilme ihtimaline bir fırsat!
Ve sen, kolladığın fırsatlarla kayboluyorsun hep.

Günay Aktürk

Namus kalpazanı

Kimlere bozduruyorsun gönül kumbarandaki sevdaları?
Yoksa şehvet canavarına borcu mu var
doymak bilmez kadınlığının?
Ya kimlere giydirdin namussuzluğun
çamurlu ayakkabılarını?
Bu kaçınıcı kahpe aşktır
tedavülden kaldırdığın?

Bir günde kaç çift göz dolanır
kalçalarında santim santim!
Ama bir karesine yüzlerce erkek sığdırmak
marifet değil:
Elinde bavul bir yabancı
tekmelemiyorsa yüreğini...

Erişilmez bir sultan değilsin perdesiz
gözlerimde artık:
Bunca asil ve namuslu görünme çabaların,
Basit kadınlığının
en büyük kalpazanlığıdır aslında!

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Soylu Soysuzlar

Bazı soysuzlar var ki azizim,
en çok da onlar soyludurlar.
ve onlar bu karınca yuvası dünyada
çok çabuk fark ediliyorlar.
Azdır sayıları kuşkusuz.
Geçmese de beş parmağını bir elin,
önünde düğme iliklenmeler
ve parmakla gösterilmeleri bundandır.

Savaş çıkartmaktalar soylu soysuzlar.
En çok barıştan söz eden soylu,
savaşı en çok kurgulayan soysuzdur.
Onlardır toprağı satışa sunan,
insanı pazarda satan onlar.
Mayın tarlasında ev sunup bizlere
adımızı eşkiyaya çıkartan
ve insan eti yiyen sürekli,
ekmeği karneye yazdıran onlar.

Dünyayı bizler yaratıyoruz azizim.
Bizler!
İşçiler ve köylüler!
Biziz tohumu toprağa ekip
başaktan ekmek üreten.
Denize gemi bizden,
havaya teyyare,
biziz kaybolmuş pusula.
Ahh azizim ahh!
Görkemli gezegene soyludan emek yok.
Yok, açlıktan ölen bir tek soysuz bile yok.
Yaratan biz çürüyen onlar.
Ahh bu evler ve yollar ahh...

Günay Aktürk

Uyanmadın Ey Halkım

Zam üstüne zamlar kazıp kuyunu
Türlü türlü oynadılar oyunu
Beş vakit hak yeyip zembem suyunu
İçtiler de uyanmadın ey halkım

Defolup gitmezler ocak yakmadan
Cellat kalpagını başa takmadan
Hesap günü artlarına bakmadan
Kaçtılar da uyanmadın ey halkım

Gider aydın avlar takar fişleri
Yüzleri nur saçar pistir içleri
Tirpan gibi yirmisinde gençleri
Biçtiler de uyanmadın ey halkım

Bazen gülüp bazen de ağlayarak
Türlü yalanlarla oy toplayarak
Yıllar yılı memlekete çok nifak
Soktular da uyanmadın ey halkım

Doymaz misin cümbüşüne sazına
Kıran girmiş tavuğuna kazına
Defalarca memleketin ırzına
Geçtiler de uyanmadın ey halkım

Gunay'ım bir daha bunlar seçime
Seyreyle ki yine dindar seçile
Adaletin kalkınmanın içine
Sıçtılar da uyanmadın ey halkım

Günay Aktürk

Yaşamaya Dair

Her söz yalan, her bakış bir kuşku.
O sana ne söyler, sen nasıl
yorumlarsın işittiklerini?
Güzel söz etkileme sanatı olmuş,
İltifat neyi ima eder?

Aşk dedikleri şey
iki bacak arasından doğuyor artık!
Modern mecnunlar, bir parça kalça,
dolgun bir göğüs için düşer oldular çöle.
Bu kadar mı kolay çıkılır insanlıktan?

İhanet orduları kuşatmış evliliği,
çocuk özlemleriyle bozulmuş nikah.
Hayallere kadar çekilmiş,
bir yuvaya duyulan hasret.
Her kabus, bir düşe yolcu...

Artık gözlerini kaçırır oldu dostum benden,
rastgele bakışmalarla buluşuyoruz ara sıra!
İmalı sözlerle kalp kıran deyyus,
Uzaklaştığı yerden küfrediyor şimdi!

Kalbim çarpmıyor artık hiç kimse için.
Bedenim soğuk, hissedebiliyorum yaşarken öldüğümü.
Gel gör ki inancım da kaybolmuş,
yakmışım Tanrıyı düşüncelerimde.
Dine de su kattılar rakıdan sonra,
Bir tanrı göremiyorum beni avutacak.

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk

Yolcum

Sonun yaklaşıyor yolcum.
Seni kara bir ölüm bekliyor daha kapıda
kara kışlar kadar azın.
Ve senin ruhunda ince bir yelekten gayrısı yok.
Titriyorsun ya hani yalnızlıktan,
sanki az kaçtın da paylaşmaktan.

Sonun yaklaşıyor yolcum.
Kapisız bir kentte karşılayacak daha seni
toprağın efendileri.
Ve senin yürekte kör bir avuntudan gayrısı yok.
Korkuyorsun ya hani yok olmaktan,
sanki çok var oldun da yaşarken!

Günay Aktürk

Zaaf Delikleri

Benim zaafım bir fare deligi,
senin kibirin aç bir lagım haşeratı.
Ben, kudretli bir dağ eşkıyasıyken;
sen, ıssızda gezinen bir tarla sıcanı.
Tüm tuzakları bastan çıkartan bir şeytan!
Kılık mı değıştirdik ki aynı çatı altında savaş veriyoruz?
Savaşmakla dökülmüyor seytanın kanı;
Gel bakalım!
Tüm deliklerini kapattım zaafplarımın.

www.gunayakturk.com

Günay Aktürk